

Сякашъ по-силно тракать по релситѣ
колелата съсъ яростна стрѣвъ,
и по-знойно по моето чело
бие моята собствена кръвъ.

Ето селото, ето балкана,
премѣнени отъ новия снягъ —
ето малката гара засмяна
предъ полѣзлия гостенинъ влакъ.